

Nyckeln till eufori

Myterna avlivas, i det här testet konstaterar vi att förstärkaren betyder mer för ljudet än många kanske tror.

En bra förstärkare är nyckeln till ett bra ljud. Så länge man har en bra ljudkälla kan en fin förstärkare göra underverk för alla som vill att det ska låta ännu bättre.

Här testar vi åtta stereoförstärkare som har lite olika egenskaper men en sak gemensamt: de ger dig ett mycket bättre ljud, utan att det kostar skjortan.

En gång i tiden värderades förstärkare efter hur mycket och stabil effekt de gav ifrån sig och om de hade tillräckligt med inkopplingar för alla ljudkällor. Men precis som alltid fanns det några som inte kunde låta bli att gå ett steg till. De hävdade att de hörde skillnader på ljudkvaliteten i förstärkare som hade andra radiorör (som alla hade på den tiden). Ljudet var öppnare, mellanregistret varmare och basen mer väldefinierad.

Struntprat, tyckte de som tyckte annorlunda - och det var majoriteten.

De fick god hjälp på 70-talet, efter transistorrevolutionen, av Peter Walker på engelska Quad. Som hade konstruerat den kanske bästa högtalaren i världen på den tiden, Quad ESL 57, men som också gjorde förstärkare till den. Walker ansåg att en förstärkare skulle

bete sig som en kabel. Fast med förstärkning. Mer hokus-pokus än så var det inte.

Så länge man undvek brus och förvrängning var det bara att skala upp ljudet till högtalarna, så var allt bra. Sanningen är att Walker visste bättre, och han fortsatte att förbättra sina förstärkare på flera områden för att få ut ett ännu bättre ljud ur de krävande Quad-högtalarna.

INTEGRERAD FÖRSTÄRKARE

Sedan dess har det passerat miljarder elektroener genom förstärkare, och bilden har blivit betydligt mer nyanserad. Bättre material, bättre mätutrustning och bättre komponenter har gjort det möjligt bygga mycket bättre förstärkare - mycket billigare. I dag kan en förstärkare för 3 000 kronor låta praktiskt med ett par bra högtalare. En för 10 000 kan tillföra mer muskler och öppna upp ljudbilden som ladugårdsdörrar på vid gavel. Och satsar man ännu mer pengar så

kan man klämma ut ytterligare ljudkvaliteter ur anläggningen. I det här testet har vi plockat ut nya integrerade förstärkare som kostar lite mer men som också klarar lite mer. Bättre komponenter, större nätdelar och noggrann optimering av kretsarna ger ett ännu bättre ljud och mer stabil effekt. Precis som receptet på en bra förstärkare är formulerat inuti varje ingenjörns huvud.

Tre tips

1

Watt och sånt

Effekt är som hästkrafter. Den är bara en siffra om den inte sätts i rätt sammanhang. Det är med andra ord inte så lätt att veta om man behöver 50 eller 150 watt. En bra utgångspunkt är att bestämma sig för hur högt man behöver spela, hur stort rummet är och hur hög verkningsgrad högtalaren har. Fråga i butiken. En högtalare med en känslighet på 85 dB och 4 ohms impedans suger betydligt mer kraft ur förstärkaren än en annan med 90 dB:s känslighet och 8 ohms impedans.

STORTEST

Arcam A29	14 300 kr	Pioneer A-70DA	15 000 kr
Naim Nait 5si	14 000 kr	Audiolab 8300A	11 000 kr
Onkyo A-9070	12 000 kr	Cambridge Azur 851A	14 000 kr
Technics SU-C700	15 000 kr	Yamaha A-S1100	16 000 kr

2

Behöver du DAC?

Fler och fler digitala ljudkällor innebär att behovet för digitala ingångar ökar. Många förstärkare har en inbyggd digitalomvandlare (DAC) som klarar alla digitala ljudkällor. Och stöder högupplösta ljudkällor (24 bitar och minst 96 kHz-upplösning) via någon av de digitala ingångarna. Till exempel USB-porten, som man kopplar till laptopen när man använder Spotify eller Tidal som källa i musikanläggningen. DAC går också att köpa utan förstärkare, för dem som föredrar flexibiliteten som separata komponenter innebär.

3

Skivspelaringång

När CD-försäljningen tog fart försvann skivspelarkopplingen från förstärkarna. Nu är den på väg tillbaka eftersom LP-försäljningen växer. Tillhör du dem som snurrar vinyl så är det en god idé att ta reda på vilket slags skivspelaringång förstärkaren har. Det vanligaste är ingång för spelare med MM-pickup (Moving Magnet) men vissa har även för MC (Moving Coil). Garvade entusiaster föredrar separata skivspelarförstärkare men för de allra flesta räcker den inbyggda gott och väl.

Så testade vi

Alla testdeltagarna kopplades in till Marantz nätverksspelare NA8005 som ljudkälla. Den matade vi med musik från Tidals HiFi-abonnemang, eftersom vi anser att det låter bättre än Spotify.

Förstärkarna med inbyggd DAC testade vi även med digitala signaler, och genom att ställa in volymen på samma nivå på alla med hjälp av "pink noise"-mätning kunde vi eliminera risken för att någon testdeltagare skulle låta "bättre" bara för att musiken låt något högre.

För att verkligen sätta förstärkarna på prov koppla vi dem till Focals nya highend-högtalare Sopra 2 som kostar 126 000 kronor och är en av de bästa vi har hört på länge. Låter det bra med den så låter det bra med alla högtalare.

Spellista:

Adele – Hello
Hozier – Take Me to Church
Daft Punk – Lose Yourself to Dance
Leif Ove Andsnes – The Beethoven Journey
Spellistan på Tidal: [kortlink.no/x3t](https://www.tidal.com/playlist/kortlink.no/x3t)

8 integrerade förstärkare

AUDIOLAB 8300A

- Effekt: 2 x 75 watt i 8 ohm
- Ingångar: 6 analoga
- Utgångar 2 Pre Out
- DAC: Nej
- Skivspelaringång: MM/MC
- Pris: 11 000 kr
- Webb: hifi-freaks.dk

LJUD & BILD TYCKER

- + Vacker klang och underbar röståtergivning i en välbalanserad ljudbild.
- Aningen blek dynamisk kontrast gör att det saknas fart och fläkt.

Klassikern

Få förstärkare har samma historia som den här från Audiolab. En gång en ikon, nu i en helt ny version.

Audiolab har en glamorös historia. Deras 60 watt kraftiga 8000A togs emot med applåder och superlativen flödade. Den gången, på 80-talet, var folk inte bortskämda med så bra ljud från en förstärkare som kostade 500 pund. Den enkla förstärkaren med det smala kabinettet blev en succé över en natt.

Senare versioner lyckades inte upprepa framgången lika mycket, men nya 8300A sägs ta emot stafettpippen och föra arvet vidare ända upp i täten. Den är därför en helt ny konstruktion, inifrån och ut. Nya och bättre komponenter, större strömförsörjning och en modern kretskonstruktion ska innebära att den färskaste förstärkaren låter ännu bättre.

BARA ANALOG

I övrigt är grundreceptet detsamma. Korta signalvägar ger mindre brus, bättre komponenter och större nätdel ger mindre förvrängning och bättre kontroll. Audiolab har

valt att hoppa över DAC, men behöver man en sådan så finns det flera externa att välja på i Audiolabs sortiment.

8300A är väldigt enkel att sköta, men vi tycker nog att Audiolab kunde ha kostat på sig bättre högtalarterminaler på en förstärkare i den här prisklassen. Fast plus i kanten för att det finns balanserade - analoga - ljudingångar som kan reducera störningar ytterligare.

LJUDET

Med Audiolab får du ett väldigt öppet och behagligt ljud som du aldrig tröttnar på. 8300A låter vackert med kvinnroröster som Adeles "Hello" och målar upp en ytterst välbalanserad ljudbild med bra djup. Men det sprudlar inte om den.

Det kan låta lite väl behärskat, som till exempel i Leif Ove Andsnes "Beethoven Journey". Här saknar vi att orkestern verkligen kommer fram i all sin prakt.

Men visst, klangen är insmickrande och pianot återges fint. Väldigt bra alltså, även om dynamisk kontrast är något vi saknar. Med Hoziers "Take Me To Church" hör vi enkelt hur bra förstärkaren lyckas återge

vokalklangen. Röståtergivningen tillhör de bättre vi har hört, men även i den här låten tycker vi att dynamiken är för försiktig.

VÅR ÅSIKT

Rytmen trycker aldrig till ordentligt, även om förstärkaren har fin kontroll när vi spelar högt och målar upp en lika raffinerad och balanserad ljudbild på alla volymer så förmår den inte engagera oss helt. Den sobra designen - särskilt i ljusgrått - och det legendariska namnet räcker inte riktigt hela vägen, så Audiolab 8300A får se sig besegrad på upploppet.

Inga digitala ingångar, men skivspelaringången är välkommen.

LJUDKVALITET.....	★★★★☆
FUNKTIONALITET.....	★★★★☆
ANVÄNDNING.....	★★★★☆
KVALITETSINTRYCK.....	★★★★☆
TOTALBETYG.....	★★★★☆

NAIM NAIT 5SI

- Effekt: 2 x 60 watt i 8 ohm
- Ingångar: 4 analoga
- Utgångar: 1 + hörlursuttag
- DAC: Nej
- Skivspelaringång: Nej
- Pris: 14 000 kr
- Webb: ljudtema.se

LJUD & BILD TYCKER

- + Enastående engagerande förstärkare med tryck. Det sprutar av liv och dynamik, som ett permanent fyrverkeri.
- Saknar en smula finesse och det är ont om anslutningar.

Dynamit-dynamik

ims lilla 5Si spelar så det ryker! Med den här blir du kung på dansgolvet!

Glöm watt. Sådant gäller inte för Naim. Nait 5Si trotsar nästan fysikens lagar genom att spela som en fullvuxen muskelförstärkare, hur högt du än spelar. Naims förstärkare är nämligen kända för sitt sagolikt rytmiska driv och sin dynamik, och Nait 5Si

är inget undantag.

Naim är också kända för att vara kräsna när det gäller nätdelar. Lyckas de inte bygga en som är tillräckligt bra och får plats i kabinettet så gör de lika gärna en separat strömförsörjning. Det har de inte gjort här, men lyfter du på locket så ser du nästan inget annat än en gedigen transformator. Som ser ut som om en den är gjord för en 200-wattare, inte en 60-wattare.

FÅ INGÅNGAR

Har du en skivspelare? Då behöver du en separat phono-förstärkare, för här finns det bara fyra ingångar. Ingen av dem för skivspelare. Men det finns en DIN-kontakt, som har separat jord som minskar brus

ytterligare. Den kräver dock en specialkabel från Naim, plus att den andra komponenten, till exempel en nätverksspelare eller CD-spelare, också har DIN-kontakter.

Precis som Audiolabs och Arcams kandidater är Nait 5Si lekande lätt att sköta. Högtalarterminalerna sitter praktiskt nog infällda på baksidan, men är lite för grunda för att långa banankontakter ska sitta optimalt.

LJUDET

Här finns det lyckligtvis inte mycket att klaga på. Åtminstone inte om du gillar baskontroll, för det får du gott om här.

Naims lilla förstärkare har järnkoll på basen och den sällsynta förmågan att få små högtalare att låta som stora. Den har inte samma varma röståtergivning som Audiolab 8300A och Hoziers sångröst är lite tunnare, men sätt på Daft Punk så ändrar sig stämningen direkt. Då visar sig förstärkarens enastående driv, med god hjälp av en avgrundsdjup och dynamisk bas som få andra förstärkare i den här klassen kan uppvisa maken till.

Men det är inte bara basen det sprutar om, den dynamiska kontrasten gör sig

påmind i hela frekvensregistret. Adeles röst är kristallklar och i Beethoven-inspelningarna sprudlar det verkligen om orkestern.

VÅR ÅSIKT

Ska vi klaga på något så måste det vara att vi saknar lite finesse. Sådant får du mer av med Yamaha- och Pioneer-förstärkarna, som också har fler ingångar du kan använda. Somliga kommer att tycka att de få ingångarna är en begränsning. Med bara lite bättre transparens och finesse hade Naim Nait 5Si varit helt perfekt. Men tråkig blir den aldrig.

Väldigt få ingångar och Naims DIN-kontakter som kräver specialkablar.

LJUDKVALITET.....	★★★★★☆☆
FUNKTIONALITET.....	★★★★★☆☆
ANVÄNDNING.....	★★★★★☆☆
KVALITETSINTRYCK.....	★★★★★☆☆
TOTALBETYG.....	★★★★★☆☆

8 integrerade förstärkare

TECHNICS SU-C700

- Effekt: 2 x 45 watt i 8 ohm
- Ingångar: 1 analog, 3 optiska, 1 koaxial, USB-B
- Utgångar: Hörlursuttag
- DAC: 24 bit/192 kHz, DSD64 (5,6 MHz)
- Skivspelaringång: MM
- **Pris: 15 000 kr**
- **Webb: panasonic.se**

LJUD & BILD TYCKER

- +** Snyggt utförande och utseende! Vi gillar det kompakta formatet och VU-mätarna som vinkar i takt med musiken. Här finns generöst med digitalingångar och ljudet har bra diktion i röster.
- Det saknas kontroll. Musiken går lite huller om buller, utom i de allra enklaste passagera.

Det kortaste strået

Det kan verka som om Technics har satsat för mycket på tekniken och för lite på musiken.

När Technics gjorde comeback med highend-serien RB1 förra året fick de stående ovationer från oss här på redaktionen. Något av det bättre vi hade hört på länge - fast med en prislapp som såg ut därefter.

Den integrerade och kompakta förstärkaren SU-C700 är mer överkomlig, men på insidan har den ändå lånat mycket teknik från den svindryra RB1-kombinationen, till exempel batteridrivna digitalklocka för att minimera jitter. Och så är den väldigt välgjord på utsidan, med fin finish och VU-mätare för nos-talgikerna.

DIGITAL

Detta är en digital förstärkare. Det betyder att den är väl rustad med digitalingångar, bland annat USB som tar över som ljudkort för PC och Mac. Högupplösta musiksignaler går också bra, även DSD-filer som många audiofiler tycker låter bäst. Den enda analoga linjeingången konverteras till digital signal på insidan, detsamma

gäller skivspelaringången. Ja, för det går att koppla in en grammfon.

I övrigt är användarvänligheten bra, fjärrkontrollen är överskådlig med läslig text och sköna knappar.

LJUDET

Rent ljudmässigt är det bästa den öppna och distinkta ljudbilden. Piano återges med fin snärt och klara och fina övertoner. SU-C700 skiljer utmärkt på olika instrument rent tonalt, och sångröster låter fint och har många klanglager. Hör bara på början av Adeles "Hello", pianot har en fin och distinkt klang och Adeles röst framträder klart och tydligt i ljudbilden.

Vad som saknas är kraft. Man behöver inte spela högt förrän det plattas till, framför allt i djupbasen, men även längre upp i registret. Ljudbilden blir fort platt och livlös och krävande musikstycken låter grötiga. Av den anledningen avråder vi från att lyssna på klassisk musik på hög volym.

Vilket slags musik vi än sätter på så saknas det kontroll. Bastrumman är blodfattig och det är genomgående inte mycket liv i musiken.

VÅR ÅSIKT

I bästa fall är detta en förstärkare för oerhört lätt-drivna högtalare, eller om den aldrig behöver spela högre än på hissvolym. Då låter Technics SU-C700 rent och snyggt, med klara toner. Men vi kan inte låta bli att tycka att den befinner sig i fel prisklass, för den utmanar inte konkurrenterna när det gäller musikalisk njutning - oavsett ljudnivå. Då spelar det ingen roll om den har sofistikerad teknik på insidan.

Baksidan pryds av många digitalingångar. Även USB-B, som till och med klarar DSD-filer.

LJUDKVALITET.....	★★★★☆☆
FUNKTIONALITET.....	★★★★☆☆
ANVÄNDNING.....	★★★★☆☆
KVALITETSINTRYCK.....	★★★★☆☆
TOTALBETYG.....	★★★★☆☆

CAMBRIDGE AZUR 851A

- Effekt: 2 x 120 W 8 ohm
- Ingångar: 7 analoga inkl. 2 XLR
- Utgångar: Hörlursuttag
- DAC: Nej
- Skivspelaringång: Nej
- **Pris: 14 000 kr**
- **Webb: hifiklubben.se**

LJUD & BILD TYCKER

- +** När det gäller att återskapa musiken på renast möjliga sätt, och med bra kontroll över dynamiken, är detta en av klassens bästa.
- Vi saknar lite temperament, och en och annan digitalingång hade inte varit att förakta.

Klockrent ljud

Hos Cambridge Audio handlar det om att återge ljudet så rent som möjligt. 851A är ett praktexempel på det.

En blick på Cambridge-förstärkaren är all som behövs för att man ska inse att det här är ett märke som har höga ambitioner. Utförandet är ett prydligt stycke arbete, med polerade torx-skrivar överallt.

Snygga aluminiumprofiler och en tjock aluminium-

front ger ett intryck av att detta är en förstärkare som verkligen är byggd för att hålla.

KLASS XD

Cambridge använder sig av en förstärkarprincip som de kallar för klass XD. I likhet med vanlig klass AB sitter transistorerna parvis, där den ena förstärker signalens positiva del och den andra den negativa. Men skärningspunkten är flyttad till en icke hörbar nivå, vilket sägs ge den ljudmässiga fördelen av klass A men effektiviteten hos klass AB.

ANALOGA INGÅNGAR

Till skillnad från lillebror 651A, som har en digital USB-ingång, har 851A uteslutande

analog ingångar. Å andra sidan har den hela två balanserade XLR-ingångar för kompatibla, balanserade ljudkällor. Alla ingångar går att ställa in till en fast nivå så att 851A går att ha som ren effektförstärkare, till exempel i en hemmabioanläggning.

LJUDET

Spelstilen är öppen och upplöst, övertonerna framträder på det mest självklara sätt. Hoziers röst i "Take Me To Church" har snygg diktion, i en stor och upplöst ljudbild. Pianot återges med tunga, fina toner. Trumrytmerna har däremot inte riktigt samma driv som hos Naim, som återger bastrumman på ett spänstigare och mer framåt sätt.

I "Hello" är Adeles röst klockren och där Audiolab låter lite stressad när hon klämmer till i refrängen så har Cambridge bättre kontroll. Det återspeglas också i Daft Punks saftiga trumrytm i låten "Lose Yourself to Dance". Cambridge har betydligt bättre kontroll än Audiolab, på samma gång som det låter öppet och prydligt. Men återigen har Naim lite piggare attack, medan Cambridge är i hövligaste laget. 851A gör inga fel men hittar inte heller på något bus.

Å andra sidan är detta en mycket bra egenskap när man spelar klassisk musik.

VÅR ÅSIKT

Cambridge Azur 851 är förstärkaren för dig som vill ha det fint och detaljerat, samtidigt som det finns kontroll nog för att dra på lite. En oerhört väljudande förstärkare som fungerar med all slags musik och som driver de flesta högtalare med övertygelse, men som bara saknar det där lilla sista för att bli festens mittpunkt.

På baksidan finns en dubbel uppsättning XLR-kontakter, plus en hel hög med RCA-ingångar. Men ingen skivspelaringång och inga digitalingångar.

LJUDKVALITET.....	★★★★★☆☆
FUNKTIONALITET.....	★★★★☆☆☆
ANVÄNDNING.....	★★★★☆☆☆
KVALITETSINTRYCK.....	★★★★★☆☆
TOTALBETYG.....	★★★★★☆☆

PIONEER A-70DA

- Effekt: 2 x 65 w 8 ohm
- Ingångar: 5 analoga inkl. XLR, AV-bypass, optisk, koaxial, USB-B
- Utgångar: 1 hörlursuttag
- DAC: 32 bit/384 kHz, DSD128 (11,2 MHz)
- Skivspelaringång: MM/MC
- **Pris: 15 000 kr**
- **Webb: pioneer.se**

LJUD & BILD TYCKER

- +** Pioneer har tagit en redan utmärkt förstärkare och förbättrat den med fler digitalingångar och balanserade kretsar. Den låter alldeles briljant på alla ljudnivåer.
- Somliga saknar nog lite värme och fyllighet i ljudbilden. Lite mer kraft hade också varit önskvärt.

Välutrustat superljud

Här får du ett strålande ljud och påkostad digitalomvandling i ett elegant och robust kabinett.

2013 imponerade Pioneer på oss med sin digitalförstärkare A-70, som hade en ljudbild med fler detaljer än sina konkurrenter. Nya A-70DA bygger på föregångaren men har fått en extra digitalingång samt balanserade XLR-ingångar. På insidan sitter nämligen ett helt nytt, helbalanserat försteg.

UPPGRADERAD DIGITALOMVANDLARE

D/A-omvandlaren är uppgraderad till SABRE32 som har högsta upplösning (32 bit/384 kHz) och dessutom avkodar DSD-s signaler av högsta kvalitet. Priset har dock nästan fördubblats, från 9 000 till 15 000 kronor.

Med sin rejäla vikt på 17 kilo har A-70DA ett utseende som kan mäta sig med rivalernas. Den utstrålar kvalitet överallt, med aluminiumprofiler på sidan och guldpläterade terminaler.

LJUDET

Gudskelov består intrycket när vi sätter på musik. Instrumenten i orkestern på Leif Ove Andsnes inspelning "The Beethoven Journey" är ytterst välplacerade i en stor ljudbild. Den kan påminna lite om ljudet från Cambridge 851A, bortsett från att det finns mer tryck i basregistret hos Pioneer. Klangen från Hoziers flygel är mycket stor i "Take Me to Church" och har gott om undertoner. I refrängen smäller det till bra om rytmen, det finns både gott om upplösning och dynamik.

Rytmerna från Daft Punk smäller till mycket bättre än med Arcam och Audiolab. Musiken återges med fint djup och Adeles piano har både fylligt basregister och massor av luft i toppen.

Digitalingångarna låter väldigt bra, du får ha en kompetent DAC för att tjäna på att använda analoga ingångar. Till och med Marantz nätverksspelare NA6005, som vann vårt grupptest i nr 10-2015, låter bättre inkopplad digitalt än analogt. Med analog överföring tappar man lite av snärten i de ljusare pianotangenterna.

VÅR ÅSIKT

Vilken musik man än spelar så bjuder Pioneer A-70DA på ett oerhört bra ljud. Ljudbilden är

luftig och detaljerad, samtidigt som det finns en tjugig attack i mellanregistret. Det finns kraftigare förstärkare som bevarar kontrollen ännu bättre när man spelar högt. Men när vi ändå utser Pioneer till Bästa köp, trots att den inte alls är en av de billigaste testdeltagarna, så beror det på att den låter så pass bra, plus att den är mycket bättre utrustad än Yamaha - som totalt sett blir dyrare om du dessutom kompletterar med en bra separat DAC.

Både optisk och koaxial digitalingång, plus USB-port som stöder 32 bit/384 kHz-filer samt DSD128.

LJUDKVALITET.....	★★★★★☆☆
FUNKTIONALITET.....	★★★★★☆☆
ANVÄNDNING.....	★★★★★☆☆
KVALITETSINTRYCK.....	★★★★★☆☆
TOTALBETYG.....	★★★★★☆☆

ARCAM A29

- Effekt: 2 x 80 watt i 8 ohm
- Ingångar: 6 analoga
- Utgångar: 1 + hörlursuttag
- Skivspelaringång: MM
- Pris: 14 300 kr
- Webb: arcam.co.uk

LJUD & BILD TYCKER

- + Rikligt med kraft och en välkontrollerad, neutral klangbalans präglar den här "snusförnuftiga" förstärkaren som dessutom har gott om ingångar.
- Rent dynamiskt är detta inte den mest sprudlande och engagerande vi har hört, och den bleknar lite jämfört med konkurrenterna.

Arcam har alltid haft ett gott rykte om sig att bygga välljudande förstärkare för både stereo och surround, och även fina signalkällor. På sistone har det engelska märket fått kanadensiska JAM som ägare, men produkterna utformas och byggs fortfarande i Cambridge.

A29 kommer från toppserien FMJ och har en klassisk Arcam-design med ett litet kabinett och strama linjer utan onödig kosmetik. Byggkvaliteten är fin, men framstår också som en smula ordinär jämfört med exempelvis grannen Cambridge Audio. När vi lyfter förstärkaren på plats i stereohyllan har den dock en förtroendeingivande vikt och känsla av stabilitet. Och tack vare ett djup på bara 27,5 centimeter tar den enkelt plats i de flesta hyllor.

G-KLASS

A29 har en speciell strömförsörjning som Arcam kallar för klass G. Det handlar om en hybrid-nättdel med ringkärnetrafo som kombinerar hög effekt med låg förvrängning. Arcam är inte den första tillverkaren som

påstår sig ha lyckats med detta, men A29 är konservativt specificerad till 80 watt per kanal i 8 ohm.

LJUDET

Och det går inte att klaga på musklerna: Jämfört med Technics förstärkaren är det omedelbart tydligt att A29 har mycket bättre gung i Dafts Punks basrytmer. Basgitaren är både starkare, stramare och bättre definierad.

Adeles förförande men melankoliska röst i "Hello" låter naturligt och klockrent genom Arcam-förstärkaren. Ändå saknar vi lite hjärta-och-smärta-faktor. Det finns andra testdeltagare som förmedlar ännu större inlevelse och känsla med den här låten.

I takt med att vi lyssnar blir det allt tydligare att A29 har en väldigt balanserad och neutral presentation, men också att den låter lite mörkare och mer tillbakadraget än många av konkurrenterna. Precis som Adele står Hozier lite längre bort från mikrofonen och rösten är inte lika framträdande. Leif Ove Andsnes piano låter inte heller lika friskt som vi är vana vid.

VÅR ÅSIKT

Arcam-förstärkaren har en fyllig, varm och

Behärskad elegans

Från Arcam kommer A29, ett lovande kraftverk som tyvärr har en lite för "stiff upper lip" för vår smak.

välkontrollerad ljudkaraktär. Ändå känns det lite som om A29 kör "med handbromsen i" jämfört med några av de mer spänstiga konkurrenterna. Lite beroende på vilka högtalare man vill matcha med kan den behärskade och mörka klangkaraktären vara en bra egenskap, men rent allmänt föredrar testpanelen en förstärkare som har mer dynamisk sprutt!

Som anslutningar kan Arcam A29 skryta med fem analoga stereokontakter, inklusive skivspelaringång för moving magnet-pickuper. Förstegsutgång finns också på plats.

LJUDKVALITET.....	★★★★☆
FUNKTIONALITET.....	★★★★☆
ANVÄNDNING.....	★★★★☆
KVALITETSINTRYCK.....	★★★★☆
TOTALBETYG.....	★★★★☆

8 integrerade förstärkare

ONKYO A-9070

- Effekt: 2 x 75 watt i 8 ohm
- Ingångar: 3 analoga +3 digitala
- Utgångar: 1 + hörlursuttag
- Skivspelaringång: MM/MC
- Pris: 12 000 kr
- Webb: onkyo.com

LJUD & BILD TYCKER

- +** Massor av muskler och en behagligt varm klang som gör att Onkyo-förstärkaren passar utmärkt i många stereoanläggningar och med en rad olika högtalarkombinationer.
- Ljudet kan kännas lite väl blankpolerat och snällt emellanåt, och har inte lika mycket dynamisk skjuts som de mest energiska rivalerna.

En snäll bjässe?

Onky-förstärkaren är en riktig tungviktare, men vi hade velat att den slog ifrån sig hårdare ibland.

A-9070 är en kraftig, tung koloss som har betydande strömmesurser ombord. Den är en dual mono-konstruktion med push-pull-transistorer i en så kallad Darling-ton-konfiguration med lite feedback. Byggkvaliteten är fin, men ganska

så enkel rent kosmetiskt - både Pioneer och Yamaha ger ett mer påkostat intryck med sina kraftiga sidoprofiler.

INBYGGD DAC

Stereoprodukterna har mer minimalistiska funktioner än hemmabioreceivarna, men Onkyo har fått plats med två Wolfson WM8742-omvandlare (en till varje kanal) och koaxiala digitalingångar. Det gör att A-9070 kan förbättra ljudet från en rad digitala apparater som musikströmmare och TV-apparater om de har rätt sorts utgångar.

LJUDET

Testdeltagarna varierar från att vara oerhört energiska och framfusiga, med storslagen

presentation av musiken, till att vara platta och anonyma. Rent klangmässigt lägger sig Onkyo någonstans i mitten. Det står snabbt klart att detta är en förstärkare som har massor av power, som kan gräva djupt i basen och som lyckas måla upp en grandios ljudbild. Här får Daft Punk ordentligt tryck i basen och musiken framförs rytmiskt och engagerande.

A-9070 har rent allmänt en silkeslen, behaglig klangkaraktär med precis rätt dos värme. Speciellt Adele låter superlent, med massor av den värme vi efterlyste en smula hos den strama Arcam-förstärkaren. Testpanelen tycker dock ändå att Onkyo ligger på gränsen till att låta för snällt ibland. Leif Ove Andsnes trycker liksom inte lika hårt på tangenterna och musiken saknar en smula dynamisk kontrast. Hoziers sångröst är också mer försiktig än testets bästa i "Take Me to Church". Detta är en väldigt ren, avrundad och behaglig förstärkare som kan tämja många ljusst klingande högtalare på ett utmärkt sätt, men vi efterlyser också lite fart och fläkt.

VÅR ÅSIKT

Det säger en hel del om konkurrensen när en

så kraftfull och fint balanserad modell som Onkyo A-9070 inte når ända fram till prispalen. Den är nämligen en varm och välljudande förstärkare med utmärkta allroundegenskaper. Det är bara så att vissa av rivalerna låter ännu saftigare och mer dynamiskt och i slutändan lyckas klämma ut ett ännu mer underhållande ljud ur högtalarna.

Separata Pre Out/Main In-kontakter gör att man kan använda A-9070 som integrerad, för- eller slutsteg, eller koppla in en extern processor/equalizer i signalvägen.

LJUDKVALITET.....	★★★★☆
FUNKTIONALITET.....	★★★★☆
ANVÄNDNING.....	★★★★☆
KVALITETSINTRYCK.....	★★★★☆
TOTALBETYG.....	★★★★☆

YAMAHA A-S1100

- Effekt: 2 x 90 watt 8 ohm
- Ingångar: 4 analoga
- Utgångar: 1 + hörlursuttag
- Skivspelaringång: MM/MC
- **Pris: 16 000 kr**
- **Webb: se.yamaha.com**

LJUD & BILD TYCKER

- +** Yamaha målar upp en stor och mäktig ljudbild, full av djup och detaljer, med större närvaro och engagemang än konkurrenterna i prisklassen.
- Bristen på digitalingångar innebär att du måste ha en förstklassig signalkälla och/eller DAC för att utnyttja hela potentialen, vilket höjer totalpriset.

Musik av högsta klass

Den här förstärkaren är en mästare på att gräva fram musikaliska detaljer, men kräver en hel del av resten av anläggningen!

A-S1100 är den senaste i raden av stereoförstärkare från Yamaha och tycks uppenbarligen vara inspirerad av toppmodellen A-S3000. Allting med A-S1100 andas kvalitet: den har ett tydligt retrostuk med klassiska VU-mätare och tidsriktiga omkopplare. Fronten finns i svart och silver och är gjord av borstad metall, med höggjanslackade sidor av äkta trä.

Förstärkaren väger hela 23 kilo, med god hjälp från en kraftig ringkärmetafro och symmetriska kretsar med MOSFET-transistorer. Yamaha anger effekten till 95 watt per kanal i 8 ohm och 160 watt i 4 ohm.

MUSIKALISK OCH RAFFINERAD

- Wow! Här finns det mer klang i Adeles piano, utbrister Geir. Resten av testpanelen håller med: Yamaha-förstärkaren presenterar musiken med en helt annan skala än det övriga startfältet. Ljudet är varmt och förföriskt, mer engage-

rande. Adele kommer närmare och strålar ut ur högtalarna med en glasklar refräng, utan att det låter hårt eller vasst. Det är också lättare att höra vad Hozier sjunger om i "Take Me to Church".

Samma sak med Daft Punk: basen är mäktig och känns nästan som den går en oktav djupare än med de andra förstärkarna! A-S1100 har en imponerande kontroll över de sparsmakade Focal-högtalarna, och det är rent allmänt inte mycket som avslöjar att vi har att göra med en förstärkare som kostar en förnuftig summa pengar.

Leif Ove Andsnes orkester låter mycket mer raffinerad och detaljerad genom Yamaha-förstärkaren. Instrumenten urskiljs klarare från varandra och tonhöjderna är lättare att följa. Den berömda "tystnaden mellan tonerna" är mer framträdande och ljudbilden känns mer precis. Det finns mer känslor och färger i Yamahas ljudbild än i Cambridges, som låter väl så korrekt men också lite plattare.

Allt väljud kommer dock med en reservation: man bör nämligen ha en separat musikspelare eller DAC i klass med Marantz NA-6005 eller ännu bättre för att kunna uppskatta skillnaderna.

VÅR ÅSIKT

- Det är ingen tvekan. Skulle jag ha lagt mina

egna pengar på en förstärkare så måste det blir den här från Yamaha, säger Lasse.

Men Pioneer A-70DA är en stark utmanare. Efter upprepade lyssningstester kom vi fram till att Yamaha A-S1100 har den största ljudmässiga potentialen, men bara om den matas med en förstklassig analog signal från en mycket bra DAC eller musikspelare. Därför är Yamaha A-S1100 Bäst i test, medan Pioneer A-70DA förefaller vara det bästa köpet för många musik- och ljudfantaster. ■

Baksidan domineras av kraftiga skruvterminaler och en hel drös med analoga ingångar. Yamaha-förstärkaren har både Rec In- och Pre Out/Main In-kontakter samt phono-ingång för skivspelare med MM/MC-pickup.

LJUDKVALITET.....	★★★★★★
FUNKTIONALITET.....	★★★★★☆
ANVÄNDNING.....	★★★★★☆
KVALITETSINTRYCK.....	★★★★★★
TOTALBETYG.....	★★★★★★